

Salvador Espriu. La pell de brau. XXIV

Si et criden a guiar
un breu moment
del mil·lenari pas
de les generacions,
aparta l'or,
la son i el nom.

També la inflor
buida dels mots,
la vergonya del ventre
i els honors.

Imposaràs
la veritat
fins a la mort,
sense l'ajut
de cap consol.

No esperis mai
deixar record,
car ets tan sols
el més humil
dels servidors.

El desvalgut
i el qui sofreix
per sempre són
els teus únics senyors.

Excepte Déu,
que t'ha posat
dessota els peus
de tots.